Nisi [illegible] Gens absq[illegible]

dencia: utinā saperēt ⁊ intelligerēt ac n[illegible]issima pui
derēt Quomodo psequebatur unus mille; ⁊ duo fuga
rēt decē milia Nonne ideo quia deus suus vendidit
eos; ⁊ dn̄s cōclusit illos Non enī est deus ut dn̄
eoꝝ: ⁊ inimici nr̄i sūt iudices De vinea sodom
vinea eoꝝ; ⁊ de suburbanis gomorre Uua eoꝝ
uua fellis: ⁊ botrus amarissimus Fel dracō
nū vinū eoꝝ: ⁊ venenū aspidū insanabile
Nōne hec condita sūt apud me; ⁊ signata in
thesauris meis Mea est ulcio ⁊ ego retribu
am eis ī tpe: ut labatur pes eoꝝ Iuxta ē dies
pdicionis: ⁊ adesse festinat tpa Iudicabit dn̄s
ppl̄m suū; ⁊ ī servis suis miserebitur Uidebit
quod infirmata sit manus; ⁊ clausi quoq; de
fecerūt: residuiq; cōsūpti sūt Et dicet ubi sūt
dii eoꝝ: ī quib; habebāt fiduciā De quoꝝ victi
mis comedebāt adipes: ⁊ bibebāt vinū liba

[illegible] alius deus preter me. Ego occidam: et
ego viuere faciam, percutiam et ego ſanabo: et non eſt
qui de manu mea poſſit eruere. Leuabo ad celum
manum meam: et dicam viuo ego in eternum. Si acue-
ro ut fulgur gladium meum: et arripuerit iudicium
manus mea. Reddam ultionem hoſtibus meis: et
his qui oderunt me retribuam. Inebriabo ſagit-
tas meas ſanguine: et gladius meus deuora-
bit carnes. De cruore occiſorum: et de captiuitate
nudati inimicorum capitis. Laudate gentes populum
eius: quia ſanguinem ſeruorum ſuorum ulciſcetur. Et
vindictam retribuet in hoſtes eorum: propicius erit terre
Te deum laudamus te dominum confitemur. populi ſui
Te eternum patrem omnis terra veneratur. Ti-
bi omnes angeli: tibi celi et uniuerſe poteſtates. Tibi che-
rubin et ſeraphin: inceſſabili voce proclamant. Sanc-
tus. Sanctus. Sanctus dominus deus ſabaoth. Pleni ſunt celi

[illegible] tui et anni tui sicut
humana sūt tēpora ut queras iniquitatē meā et pecca[illegible]
meū scruteris Et scias q nichil impiū fecerī cū sit
nemo qui de manu tua possit eruere ℟ Rogamus
te dñe deus nr̄ ut suscipias aīas eorū defunctorū p quibus sangui-
nē tuū fudisti Recordare q pulvis sumus et hō sicut fenū
et flos agri ℣ Misericors et miserator et iuste dñe Recordare
Manus tue dñe fecerunt me et plasmauerunt me
totū in circuitu et sic repente p̄cipitas me Me-
mēto queso q sicut lutū feceris me et in puluerē
reduces me Nōne sicut lac mulsisti me et sicut case-
ū me coagulasti Pelle et carnibus vestisti me ossibus
et nervis cōpegisti me Vitā et mīam tribuisti mihi
et visitatio tua custodivit spū meū ℟ Manus tue
dñe fecerūt me et plasmauerūt me totū circa ante hō nasce-
re de muliere brevi viuēs tpe peccatum iniquitatē mea in cōspectu
tuo ℣ Dū veneris iudicare noli me cōdēpnare ne gaudeat
Responde m̄ quantas habeo in- Inimicus me⁹ super me Per
iquitates et pccā scelera mea atq̄ delicta ostende

... in die faciē tuā ... et arbitraris me ini-
micū tuū. Contra foliū quod vento rapitur ostendis
potentiā tuā et stipulā siccā psequeris. Scribis eni
contra me amaritudines et cōsumere me vis peccatis ado-
lescentie mee. Posuisti in nervo pedē meū et obser-
vasti om̄s semitas meas et vestigia pedū meorū cō-
siderasti. Qui quasi putredo cōsumendus sum et quasi vestimentū
quod comeditur a tinea. R. Cognoscimus dñe quia peccavimus
veniā petimus quā nō meremur. Manū tuā porrige lapsis qui
latroni cōfitenti paradysi ianuā aperuisti. V. Vita nostra in dolore
suspirat et in ope nō emendat. si expectas nō corrigimur et si
vindicas non duramus. Manū tuā.

Homo natus de muliere brevi vivēs tpe
repletur multis miseriis. Qui quasi flos
egreditur et conteritur et fugit velud umbra et
nūquā in eodē statu pmanet. Et dignū ducis sup
huiuscemodi aperire oculos tuos et adducere eū
tecū in iudiciū. Quis potest facere mundū de immundo cō-
ceptū semine. Nōne tu qui solus es. Breves dies